

Donatius per gràcies rebudes

Pregària per a obtenir gràcies per la seva intercessió

A RÚA: (Ourense): Laura Blanco.

ÀVILA: Anònim.

BARCELONA: Pepita Borràs.

BILBAO: Anònim.

LEPE (Huelva): Emi Martín y Pedro Caro;
Mariana Aguilera, Rosario Díaz, Ana María
Ponce, Varios Anónimos.

MORELL (Tarragona): Família Granell Solé.

QUERÉTARO (México): Trinidad Sanz.

QUINTANILLA VIVAR (Burgos): Família Ubierna
i Pardo.

SANT SEBASTIÀ (Guipúzcoa): Elías Muñoz
Fontaneda.

A tothom, la nostra sincera gratitud

VENERABLE MADRE TERESA GUASCH Y TODA

*D*éu l'amor i de la vida, en la Venerable **Teresa Guasch**, que veié amenaçada la pròpia vida abans de néixer, us heu revelat un veritable Pare i ens heu donat proves que no abandoneu mai els vostres fills; us preguem que amb el seu exemple i la seva intercessió, essent testimonis del vostre amor en el món, construïm la nova civilització de l'amor, i ens concediu la gràcia que us demanem. Per Crist Senyor nostre. Amén.

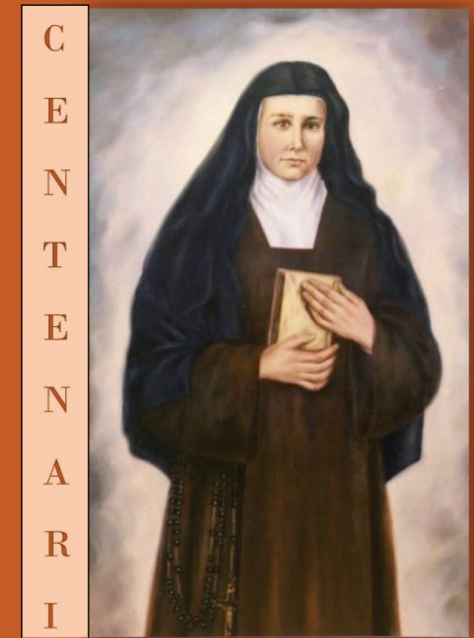
Comuniqueu els favors rebuts:
Gnes. Carmelites Tereses de S. Josep
Secretariat Causes de Canonització
Verntallat, 1-3; 08024-Barcelona (Espanya)
E-mail.: secretariado.ctsj@carmelitastsj.org
Tel.: 93 292 23 60 - Fax: 93 292 23 61

Compte corrent:
Carmelitas Teresas de San José
0049 1806 90 221 1881 153
Banco Santander

TERESA GUASCH

100
anys

1917-2017

VENERABLE

Mare Teresa
Guasch i Toda

FULL INFORMATIU Nº 75 - Causes de Canonització Madrid, gener 2017

FUNDADORA
GNES. CARMELITES TERESAS DE SANT JOSEP

CENTENARI
VENERABLE MARE TERESA GUASCH I TODA
1917 – 2017

El 15 de desembre vam iniciar el Centenari de la mort de la Mare Teresa Guasch, fundadora, amb la seva mare, Teresa Toda, de la nostra Congregació.

Teresa Toda, va ser qui primer va rebre la crida del Senyor per a una missió concreta: fundar una congregació religiosa per a l'acollida i educació de nenes òrfenes i pobres. La seva filla, Teresa Guasch, s'hi va identificar completament, i totes dues van emprendre la fundació de l'Institut. En morir la mare, al 1898, ella va prendre el relleu i va dirigir la Congregació durant 19 anys fins a la seva mort. Els començaments d'una obra així mai són fàcils, però amb la seva profunda experiència de Déu va poder superar amb paciència les nombroses contrarietats i dificultats a què va haver de fer front. Entre elles, especialment dolorosa va ser la mort prematura de diverses germanes joves que estaven ja preparades per a la missió.

El 1912 la Mare Teresa Guasch va començar a sofrir d'una greu malaltia i no obstant això continuava amb tenacitat i constància amb tots els seus treballs per consolidar l'Institut i complia amb les obligacions del seu càrrec. La malaltia, però, anava disminuint les seves forces, i ella, que tota la vida va treballar amb una gran fe, multiplicà l'activitat sobretot en l'últim any com si endevinés que s'acostava el seu final.

Al vespre 7 de desembre, vigília de la Immaculada, es troba malament i s'ha de posar al llit. "Aviat aniré al cel" li diu a la germana que en té cura. Des del primer moment es posa en mans de Déu, disposada a tot. El seu confessor li insinua que potser el Senyor la crida a l'etern descans a qui ella va respondre: "Quan vulgui el Senyor. Que es faci la voluntat de Déu, m'hi sotmeto". Com Maria de Natzaret. Sempre ho havia fet així. Cada dia, durant la seva malaltia, rebia la comunió amb molt de fervor i abans de morir, la unció dels malalts.

Abans de les 12 de la nit del 15 de desembre, dissabte, un atac violent d'urèmia, trenca la tela de la seva vida i la transporta als braços del seu Déu i Senyor. Com és la vida, així és la mort. Teresa Guasch sap de qui s'ha fiat. Mor en pau i amb fama de santa.

Agraïm al Senyor i celebrem la vida i la Pasqua d'aquesta dona de Déu, lliurada amb senzillesa a la causa del Regne en la persona de les òrfenes. La seva indestructible fe i confiança en Déu enmig de tantes penalitats que va haver de patir, són un repte i un estímul per als que volem viure amb més compromís la nostra vida cristiana i participar en la construcció d'un món més humà i més just.

GRÀCIES I FAVORS

1. Vaig tenir un problema greu amb el meu fill i la seva dona ja que van estar a punt de separar-se, amb un disgust grandíssim per part del meu marit i meu. Vaig posar el cas en mans de les Mares i, com sempre, em van escoltar. Jo no vaig explicar a ningú aquest problema, ja que ningú em podia ajudar, elles sí, com sempre. Ara està la cosa millor, sembla que s'ha arreglat. Demano cada dia a les Mares que m'ajudin i que no ens deixin mai sols; els dono les gràcies per tants favors rebuts, espero seguir comptant amb la seva ajuda ja que la continuo necessitant.

Anònim. Jaén.

2. Voldria explicar una petita intervenció de les venerables Mare i filla. Un dia, a mig matí vaig entrar a l'Església de Santa Teresina de l'Infant Jesús a Barcelona. Com que exposen el Santíssim cada dia, hi vaig alguns matins, ja que estic sense feina. Allí em vaig trobar un tríptic amb la història i oració per demanar la prompta beatificació de les venerables Mares Teresa Guasch i Toda, i Teresa Toda i Juncosa. La vaig llegir davant del Santíssim i a l'estona de sortir de l'església em va arribar una trucada per a una entrevista de treball, el qual començaré molt aviat. Glòria a Déu !!

Mauro Gentile, Barcelona.

3. Fa exactament 7 anys em van diagnosticar la malaltia de Crohn. Una malaltia que no té cura, només tractament per controlar l'activitat de la malaltia, afavorir la remissió i ajudar a evitar les complicacions. En paraules del doctor, cap tractament és efectiu al 100%. El màxim que es pot esperar és un 80%. Vaig estar 3 anys amb tractament farmacològic, canviant d'un medicament a un altre perquè el meu organisme els rebutjava. Fa 4 anys estic amb teràpia biològica. No ha estat fàcil suportar la malaltia per les limitacions que implica, és com si d'un dia per l'altre et tallessin les ales per volar. Em costava comprendre la voluntat de Déu per a mi i tampoc entenia el que les Mares Teresa Toda i Teresa Guasch desitjaven de mi. Vaig entrar a la Congregació fa 25 anys i des del primer moment que vaig conèixer les nostres Mares, me'n vaig sentir filla i sempre les tinc presents des de la cosa més insignificant a la més gran. Sempre vaig tenir la certesa que elles en el moment oportú em sanarien i així ha passat. Fa 3 setmanes el metge em va proposar fer noves proves. El resultat va ser sorprenent. En paraules del doctor: "Sandra, no podem parlar de miracle perquè has estat en tractament i és l'esperable que hagi fet efecte. Les analítiques diuen que està tot normal, tot bé. Qualsevol persona que vegi aquests resultats no s'ima-

ginaria que tens Crohn. Estàs sana". Ara al març es discutirà en junta mèdica la possibilitat de llevar-me tota mena de medicació. No es pot parlar de miracle per a la ciència, però sí que estem davant d'una gràcia molt gran de part de les nostres estimades Mares Teresa Toda i Teresa Guasch. Ara, comprenc com mai els malalts guarits per Jesús quan els demanava que no expliquessin a ningú el que havia fet per ells, però no van poder obeir. Necessitaven explicar les meravelles que Déu havia obrat en ells i això és el que avui també jo proclamo: Déu ha fet coses grans en mi per mitjà de les Mares Teresa Toda i Teresa Guasch i desitjo que tothom que llegeixi aquest testimoni comparteixi la meua alegria i les invoqui. En el moment oportú seran escoltats. Agraeixo a Déu la seva misericòrdia per a mi, a les nostres Mares la seva protecció, a totes les meves Germanes Carmelites Tereses de Sant Josep que m'han acompanyat durant aquests anys i a totes les persones que s'han unit en oració demanant la meua guarició a les Tereses.

Hna. Sandra Flores Vilches, ctsj, Chile.

4. El dia 7 de desembre de 2015, estant alletant la meua filleta Amelia, va patir una mena de reflux i vòmit que la va fer ofegar durant uns segons. Va reaccionar aviat, però per seguretat la portàrem a urgències. Al centre hospitalari la van reconèixer i es va atribuir l'episodi a un reflux gastroesofàgic. Ja a casa, i després d'haver-la alletat, la nena va defallir instantàniament. De camí a l'hospital reaccionava però tornava a esvair-se. Ja a l'hospital, i mentre era atesa, l'angoixa envaïa el nostre cor i pregàvem a Déu que la cuidés i protegís. Al matí següent la va visitar el sacerdot Fernando Varas González. Li va donar la benedicció i la va encomanar a la Venerable Mare Teresa Toda. Va posar entre la seva roba una medalla que porta fins al dia d'avui. Sens dubte van ser moltes les persones que van pregar per la recuperació d'Amelia, entre elles les germanes de la comunitat Llars Teresa Toda de Chillán. Després de moltes proves que van sortir negatives, es va descartar la síndrome d'apnea del son i va ser donada d'alta. Va ser reconeguda per altres especialistes que no li van trobar cap anomalia. L'especialista broncopulmonar va diagnosticar que tot es devia a una immaduresa del seu sistema respiratori. Mai oblidarem tan difícil moment, però cada dia donem gràcies a Déu pel gran regal de tenir-la, a la nostra Mare la Verge Santíssima i a la intervenció de la Venerable Teresa Toda, la qual, estem certs, vetlla cada dia per ella.

Marcela Moyano Ruiz, Chillán (Chile).